

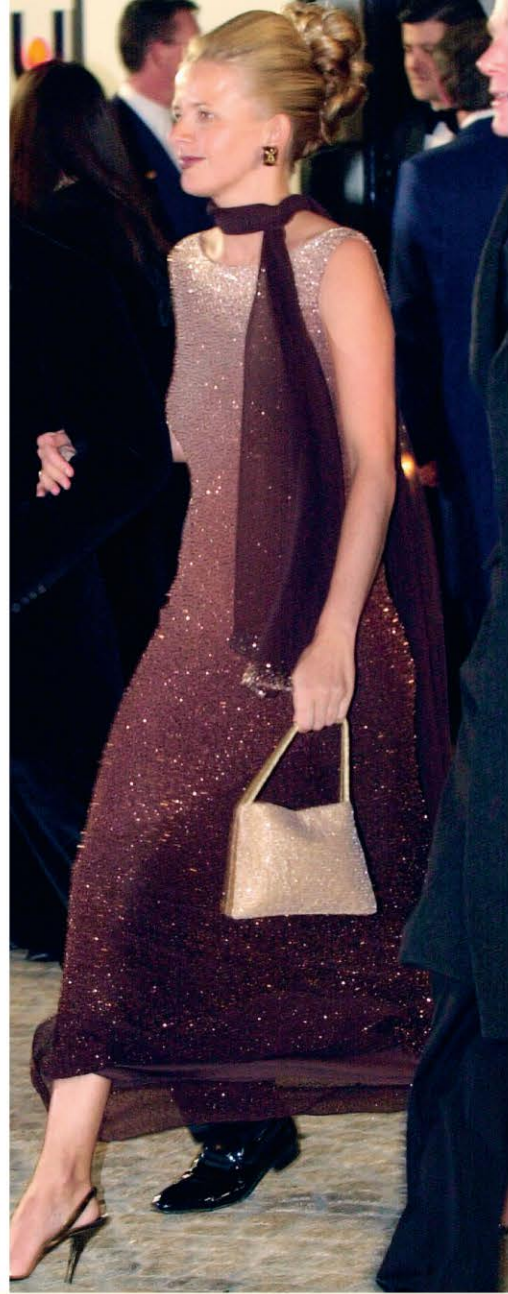

Addy van den Krommenacker

DOOR RICK EVERS FOTO'S ANP, DPP, RENI VAN MAREN, REPORTERS

DAT GAAT NAAR DEN BOSCH TOE

Wie de bladen volgt, denkt dat iedereen die in de P.C. Hoofstraat of in elk geval in Amsterdam, Oranjevrouwen lijken voor hun kleding steeds wat voorstelt in Nederland zijn inkopen doet met Den Haag als goede tweede. Maar de vaker hun weg te vinden naar... 's-Hertogenbosch.

De schets en het ontwerp van Aimée's japon uit de voorjaars collectie van 2011.

Vlnr Aimée tijdens de première van Nova Zembla. Mabel in een creatie van Addy op de bruiloft van Willem-Alexander en Máxima. Margarita op het huwelijk van broer Carlos. Rechts Carolina op het huwelijk van Georg Friedrich van Pruisen in 2011.

In een mooi historisch pand aan een van de oude straatjes van 's-Hertogenbosch ligt het mode-imperium van Addy van den Krommenacker. Al sinds jaar en dag is hij 'hofleverancier' van vele televisiepresentatrices. Maar ook steeds meer Oranjevrouwen weten hun weg naar de Brabantse hoofdstad te vinden. Addy is, zonder dat aan de grote klok te hangen, inmiddels de ontwerper van kleding voor prinses Irene, haar dochters Carolina en Margarita en ook voor prinses Aimée. Met vier prinsessen onder zijn clientèle is hij dus in een klap dé ontwerper van Oranje. Maar zelf zal de bescheiden

Addy daar niet zo snel over beginnen. Pas sinds hij een iets prominentere rol vervulde op het huwelijk van prinses Carolina, waar hij voor het oog van de draaiende camera's haar sleep rangschikte, is het gemeengoed dat hij prinsessen kleedt. Hij is al decennialang actief met zijn eigen zaak in 's-Hertogenbosch terwijl hij ook thuis is in Milaan, waar een deel van zijn kleding gemaakt wordt. 'Toch is het daar dorpsner dan bijvoorbeeld in Amsterdam. Je kent de mensen, ook al woon je midden in de stad. Het is heerlijk. Mijn stad, mode, inspiratie. En die combinatie met Den Bosch is zo prettig,'

vertelt Addy. Mabel Wisse Smit ontdekte Addy als eerste van de huidige Oranjeprinsessen. Hij maakte een avondjurk voor haar nog voordat de verloving met prins Friso bekend was gemaakt. Hoe zuinig Addy ook is op de privacy van zijn clientèle, aan hem zal het niet liggen, toch wordt steeds weer verraden dat de ontwerpen van zijn hand zijn. Prinses Aimée vertelde tijdens Koninginnedag trots tegen de verslaggevers dat haar diepbloauwe robe-manteau met luipaardprint een echte Addy was. 'Ik vind het heel erg leuk dat ze een creatie van mij droeg tijdens Koninginnedag', aldus

een net zo trotse Addy. 'Maar ook heb ik een aantal avondjurken voor haar mogen ontwerpen. Ik was erg trots op de jurk die ze bij de première van Nova Zembla droeg.' De goudkleurige creatie was voorzien van vele duizenden gouden pailletjes en een klein sleepje. En ook op het grote verjaardagsconcert van Máxima in mei 2011 droeg Aimée een prachtige creatie van de Brabantse ontwerper. De asymmetrische chiffonjurk met een kunstig gevlochten top en een doorschijnende rok was uit zijn groene collectie van dat jaar: Glamorous Peaceful Warrior Woman.

'Het liefst zou ik de jurk tot het laatste moment in de kerk goed willen doen'

In opdracht

Addy werkt inmiddels ook in opdracht voor de koninklijke familie. Zo ontwierp hij de trouwjurk van prinses Carolina de Bourbon de Parme. 'Ik stond er helemaal niet bij stil', vertelt hij eerlijk. 'Ik had al weleens jurken gemaakt voor prinses Irene en prinses Carolina en ik hoorde op het nieuws dat zij en Albert zouden gaan trouwen. Goh, wat leuk, dacht ik nog. 'Stel nou', zei mijn vriend... Maar ik ging er niet van uit. Eerst maar eens zien, dacht ik bij mezelf.' En ook toen Addy uiteindelijk gebeld werd voor de trouwjurk, kort na het burgerlijk huwelijk in april, dacht hij nog dat het oriënterend was. Even was hij bang dat het voortijdig

bekend zou worden, ook al sprak hij met niemand over zijn opdracht. 'Ik heb het niemand verteld. Je weet hoe snel dat gaat. De jurk van het burgerlijk huwelijk had ik ook gedaan en ik hoopte dat niemand dat zou zien, want dan gaan mensen gissen naar de trouwjurk.' Maar gelukkig bleef dat tot het laatste moment geheim. Ook voor Albert Brenninkmeijer. Hoe bijzonder het verhaal achter zo'n trouwjurk is, weet bruidegom Albert natuurlijk niet op dat moment wanneer hij Carolina aan het altaar voor het eerst ziet. Als hij achteraf het verhaal hoort achter de jurk, wordt zo'n jupon nog bijzonderder. 'Mensen die niet weten dat het antiek kant is, die vinden de jurk al

heel erg mooi', vertelt de ontwerper. 'Maar het idee erachter, als mensen dan horen dat het kant van de jurk van haar moeder is geweest, dát maakt het erg bijzonder.' Direct was er al het idee om letterlijk voort te borduren op de oude trouwjupon van prinses Irene, die door de maker Balmain Juliana werd genoemd. Dit ontwerp zou dan Irene gaan heten. Van den Krommenacker was direct enthousiast. 'Toevallig dat ik een jaar daarvoor de foto's bekeek van Koninklijke Huwelijken (de Royalty-special 2010, red.). En daar zag ik ook de bruidsjurk van Irene en die vond ik direct al bijzonder, zeker toen ik zag dat deze door Balmain gemaakt was. Totaal niet

wetend dat ik een jaar later die jurk in handen zou hebben!', vertelt Addy gepassioneerd.

Geschenk van Juliana

Het kant in de jurk van prinses Irene was een geschenk van koningin Juliana en was speciaal in Brussel vervaardigd. 'Het kant hebben we van tevoren nog moeten wassen. Eerst kleine stukjes om te kijken hoe het ging. Het was een stuk geler dan dat het oorspronkelijk was.' Gelukkig kwam uiteindelijk een mooie kleur tevoorschijn die passend was bij de wensen voor de jurk. Maar deze behandeling maakte het kant nog kwetsbaarder. 'We wisten allemaal dat het heel teer mate-

Irene's stola is gemaakt van hetzelfde materiaal als de rok en bezet met de pailletjes uit haar top

riaal was en daar moest heel erg voorzichtig mee om worden gegaan. Kant krijgt gauw gaatjes', vertelt Addy. Met het doorpassen werden de knoopjes dan zo min mogelijk belast, om te voorkomen dat het kant nog voor de grote dag stuk zou gaan. Zowel in Nederland als in Italië werd aan de japon gewerkt en die reisde dan ook zorgvuldig in de handbagage met de ontwerper mee. 'Er werd in verschillende delen aan gewerkt. Je hebt de top, waar we het langst mee bezig zijn geweest, en het rokgedeelte van dubbel satijn, met een chiffonlaag en een opvallende rok. Die is opengewerkt met het oude kant, dat helemaal naar achter doorloopt. Er zit heel veel kant in verwerkt.

Die kanten rand van Irene's jurk werd uitgeknipt en zo op vorm in de rok gemaakt.' Dat gaf nog wat gedoe, want uiteindelijk was er niet genoeg kant, maar ook daarvoor verzoon Addy een oplossing. Bovenop is namelijk nog een laag voile, wat het totaal vijf lagen dik maakt: 'Alles bij elkaar werd het precies zoals ik het bedoeld had. Het is uiteindelijk geweldig geworden. Iedereen was heel enthousiast!' Ook al had Addy heel veel werk aan de hoofdcreatie van de bruidsjurk, ook beloofde Addy ook voor de moeder en zus van de bruid de kleding te ontwerpen. Zowel voor overdag als voor het feest dat 's avonds werd gehouden. 'Het was een eer dat ik ook voor prinses Irene weer een

jurk heb mogen maken. 'En voor prinses Margarita.' Vooral over de avondjurk van prinses Irene raken mensen niet uitgepraat. Bij de creatie maakte Addy ook een stola en een pashmina, voor als het 's avonds onverhoopt koud zou worden. De lange stola is gemaakt van hetzelfde materiaal als de rok en is bezet met dezelfde pailletten als de top die prinses Irene draagt.

Dansvloer

Ook al wordt de kleding gedragen op de grote dag zelf, het werk stopt daarmee voor couturier Addy niet. 'Het liefst zou ik de jurk tot het laatste moment in de kerk goed willen doen', moet hij beken-

nen. Nu zagen we de ontwerper vlug de japon en de sluier schikken, voordat Carolina aan de hand van haar oudste broer de kerk in ging. 's Avonds zagen we zelfs de jurk nog even wat anders, want de japon bleek een stuk te zijn ingekort, zodat de prinses zich vrijelijk over de dansvloer kon bewegen. En wat nu? Kan Addy de jurk nog overtreffen met een volgende koninklijke opdracht? 'Ik wacht altijd af wat er op mijn pad komt. Ze vragen me weleens of ik dit verwacht had. Nee, nooit. En het is ook geen doel. Ik vind het gewoon leuk als zoveel mensen genieten van mijn jurken en het prachtig vinden', aldus Addy. **R**